

**PLOŠNÝ PRŮZKUM, ZHODNOCENÍ A
DOKUMENTACE ARCHITEKTONICKÉHO
KULTURNÍHO DĚDICTVÍ 19. A 20. STOLETÍ**

ŘEŠENÉ ÚZEMÍ

TÁBOR

ŘEŠITEL

**EVA ŽÁČKOVÁ
OTAKAR JANKOVEC**

1. ÚVOD

2. LITERATURA A PRAMENY

3. HISTORIE OBCE

4. HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ OBCE

5. SEZNAM OBJEKTŮ

6. OBJEKTY

7. ZHODNOCENÍ

V rámci úkolu „*Odborné poznávání, průzkum, vědecké hodnocení, soupis a dokumentace architektonického kulturního dědictví 19. a 20. století*“ bylo zkoumáno území jihočeského města Tábor.

Průzkum probíhal v několika fázích. Nejprve byly vypracovány rešerše z odborné a regionální literatury a periodik. Následoval terénní průzkum, na jehož základě došlo k výběru objektů. V další fázi byly opatřeny historické prameny k jednotlivým domům. Tyto byly získány především ze dvou zdrojů, a to z osobních archivů vlastníků objektů, nebo z archivu stavebního úřadu v Táboře. Přístup k dobové dokumentaci staveb byl ztížen požadavkem stavebního úřadu v Táboře, který striktně vyžadoval písemné svolení vlastníka k nahlédnutí do svého archivu. Proto byli vlastníci vybraných domů kontaktováni osobně, což bylo časově náročné. Od těchto se získala dokumentace buď přímo, pokud byla úplná, nebo byl požadován písemný souhlas vlastníka, pro pořízení dokumentace a informací ze spisu archivu na městském stavebním úřadě. Poté následovala fotografická dokumentace exteriéru a interiéru staveb.

Na základě všech získaných informací bylo přistoupeno k památkovému zhodnocení objektů, jehož kritérii byly především architektonická hodnota díla, jeho postavení v rámci vývoje architektury regionu a celé republiky a v neposlední řadě intaktnost stavby.

Výstupem výzkumného úkolu je kapitola pojednávající o historii obce a jejím urbanistickém vývoji, katalog objektů a zhodnocení území. Objekty jsou v katalogu řazeny abecedně podle ulic a vzestupně podle čísel popisných. Jednotlivé stavby, či soubory staveb mají svůj katalogový list, situační plán, plánovou a fotografickou dokumentaci.

literatura a prameny

Informace o Táboře a jeho stavbách byly získávány z regionální i celostátní literatury a periodik a archivů.

LITERATURA

Informace o městě Táboře:

Spořitelna města Tábora za prvé padesátiletí 1862-1911.“ Tábor 1912.

s. 3-9 - popis Tábora v roce 1862 – popisována cesta, jmenovány jednotlivé domy

s. 9-ad. - život města

s. 42 – ke stavbě zakoupeny domy čp. 3 a 4 na nám., byly zbourány a postavena nová budova, byla vypsaná soutěž – do které byl zařazen návrh Ferdinanda Brože z Prahy v neogotickém stylu, nebylo ho však využito, stavbu provedl tábořský stavitel František Klier, stavba byla předána v červnu 1895

kniha doprovázena fotografiemi významných veřejných budov

„Spořitelna města Tábora za prvé padesátiletí 1862-1911.“ Tábor 1912.

s. 3-9 - popis Tábora v roce 1862 – popisována cesta, jmenovány jednotlivé domy

s. 9-ad. - život města

s. 42 – ke stavbě zakoupeny domy čp. 3 a 4 na nám., byly zbourány a postavena nová budova, byla vypsaná soutěž – do které byl zařazen návrh Ferdinanda Brože z Prahy v neogotickém stylu, nebylo ho však využito, stavbu provedl tábořský stavitel František Klier, stavba byla předána v červnu 1895

kniha doprovázena fotografiemi významných veřejných budov

„Almanach jižní Čechy. Jihočeská výstava v Táboře.“ Tábor 1929.

s. 8 – 1929 – na poloostrově Jordánu vybudováno výstaviště

s. 15 – reklama architekta, stavitele Františka M. Klímy z Tábora – fotografie s popisky: Masarykovy školy v Táboře – postavené podle projektu ing. Arch. V. Veyrycha z Prahy, otevřeny v září 1929

s. 19 – projektanti výstavy, generelní projekt – v ryze soudobé podobě arch. : prof. Dr. Theodor Petřík, arch. Jan Chomutovský, hlavní výstavní pavilon s betonovým parterem bude z poloviny zachován jako tělocvična tábořského sokola

s. 26 – otištěn projekt výstaviště

s. 29 a násl. – fotografie výstaviště – jednotl. pavilónů

„Pět a půl století Tábora.“ Tábor 1970.

s. 43 a násl. – jmenovány stavby po r. 1945, některé mají i fotografie

s. 49 a násl. – perspektivy rozvoje tábořské aglomerace

„Tábor.“ Historický atlas měst České republiky, svaze č. 7. Tábor 1999.

Nestr. – kap. „Novodobý Tábor“ – výstavba, demolice hradebního systému, proměny hradu Kotnov a pivovaru, budova reálky postavena podle plánů arch. Karla Doudy v l.1904-1906, Sokolovna otevřena 1905, divadlo zprovozněno 1887, postaveno podle plánů Fr. Bulety, stavitel Fr. Klier, fotografický závod Šechtl, Voseček – vytvořil soubor architektury a každodenního života města, Nové město – základní kámen

položen 1872, datace některých urbanistických plánů města a jejich stručná charakteristika
Příloha – mapové listy od 15. století.

Jindřich Vybíral, „*Století dědiců a zakladatelů*.“ Praha 1999.

kap. „Blažený národ, jenž nemá historii“

– věnovaná Táboru – shrnuta kulturní situace v Táboře na přelomu 19. a 20. století, s. 154 – 156 - úprava radnice J. Niklasem, 1875-1876 – citovány dobové reakce na podobu radnice, s. 157 – hrad Kotnov ustupuje výstavbě pivovaru, s. 159 – regionalismus v Táboře se odvolával na historické argumenty, byl zde velice silným, činitelem utvářejícím vzhled města, památkářské ohledy ovlivňovaly stavební činnost v městském jádru, genius loci se odrazil i na zástavbě předměstí, nejvýstavnější rodinné domy mají podobu drobných zámeckých staveb s věžičkami a vysokými štíty
– př. dům bří Nováků z r. 1898, stavitel Klier, patrně podle plánů klienta, kt. byl architektem činným v Budapešti,
- historismus i ve jménech vil a v jejich odpovídající výzdobě: upřednostňují se výjevy z české mytologie, které zdobí dům prof. Vycpálka z r. 1901, pojmenovaný Vlasta, vila v sousedství Bechyňské brány – naz. Libuše, z r. 1904,
- zahradní čtvrti – skromná obydlí méně zámožných, dobový tisk v r. 1910 požaduje, aby jejich dekorace neodporovala jihočeským typům, pracovali zde pražští arch. např. Jindřich Fraiwald, Theodor Petřík – tyto projektovali kvalitnější domy
- pozemky za Bechyňskou branou – 1902 je získalo družstvo, s. 160 – podle projektu místního stavitele Karla Rudolfa zde začalo vyrůstat zahradní město v duchu Ebenezer Howarda, malebné stavbičky nepravidelných obrysů, s vysokými střechami a dřevěnými prvky
- pro méně zámožné – dělníky, úředníky – skupiny dvou či tří domů se společnou vnitřní zdí, vznikala další stavební družstva, kt. byla komplikována činností obecní samosprávou
- 1912 – zpráva o výpravě, organizované českým zemským spolkem pro bytovou reformu: členové stavebních družstev byli zváni k návštěvě anglických zahradních měst, zejm. Letchworthu a Hampsteadu

„*Tábor*,“ Výběrový katalog urbanistických a stavebních proměn historické zóny města Tábora. sborníky 4-11 – proměny domů historické zóny Tábora – všechna čísla popisná i domy bez čp.

Otakar Janovec, „Vznik a stavební proměny městského divadla,“ in: „*Tábor*,“ Výběrový katalog urbanistických a stavebních proměn historické zóny města Tábora. sborník 12, Tábor 2000.

- historie vzniku a vývoje divadla od r. 1887 do r. 1965, okomentovaný soupis pramenů, plány stavby od nejstaršího období po rekonstrukce v r. 1965.

Otakar Jankovec, Závěrečné informace, in: „*Tábor*,“ Výběrový katalog urbanistických a stavebních proměn historické zóny města Tábora. sborník 18, Tábor 2002.

kap. 5.2 - s. 1 a 2 – významná období urbanistických a stavebních proměn po r. 1850

s. 13 – mapa se zákresem zbourané části opevnění po r. 1850

s. 18 – mapa se zákresem nově postavených domů do pol. 19. stol.

s. 19 - mapa se zákresem po r. 1850

kap. 5.3 – Kalendárium města od r. 1370 do r. 1995

Pavel Augusta, Hana Klínková (ed.), „*Kniha o městě Tábor*.“ Tábor 2001.

- s. 16 – 20 – historie Tábora od 18. stol.
- s. 19 – dobová fotografie kolonie domků z 20. a 30. l. 20. stol. na Marešově vrchu
- s. 36 – hvězdárna z r. 1938
- s. 41 – kasárny z r. 1932
- s. 52-53 – kap. o vilové čtvrti – konec 19. stol. obec koupila pozemky za Kotnovem, 1887 – proběhla parcelace tzv. brlíkovských pozemků, první stavby v r. 1902 – Novákova vila, výstaviště pro Jihočeskou krajskou výstavu, část zv. Letohrady, další vily vyrostly v ul. Příběnické, Zbynkové
- 1910 – proběhla parcelace pozemků koupených obcí od Bohumila Veselého, místa se rozdělovala podle schváleného situačního plánu, povoleny jen rodinné, vilové domy s průhledy do ulice,
- po r. 1912 – nová parcelace, vzniklo Stavební a bytové družstvo státních úředníků, zřízců a jiných osob Kotnov
- po vzniku ČSR – další stavební fáze – 1932 postavena modlitebna sboru Jednoty českobratrské u hřbitova sv. Jakuba
- stavitel Karel Rudolf – nechal postavit vily čp. 738 – Příběnická ul., čp. 785 – Zbyňkova ul.
- František Ješ – postavil pro sebe vilu Karla
- Eduard Plock – majitel továrny – vila Julinka
- vila Černý leknín – stavitel Novák, patřila skladateli Maršíkovi (zeť O. Nedbala), do r. 1990 vojenská správa, pak hotel
- malíř Richard Lauda – čp. 1272 v Laudově ul.
- vila bráta Nováků z r. 1904 – dobový snímek
- vila Bellevue – pianistka Jaroslava Tvrdá
- Památkový ústav pokus o vyhlášení památkové zóny – dokumentující stavební vývoj přel. 19. a 20. stol. a 1. pol. 20. stol.
- s. 65 – divadlo – historie
- s. 70 – kap. Táborská kina – datace vzniku jednotl. staveb – v r. 1924 realizováno Kino invalidů, od r. 1946 v sále Osvětového domu kino Zborov, 1948 přejmenováno na Oko, 1988 – kinokavárna Centrum v sídlišti Nad Lužnicí
- s. 100 – modlitebna Jednoty českobratrské z r. 1932 – ? dobová fotografie
- s. 102 – sbor církve Československé husitské, fotografie z r. 1939
- s. 117 – historie sokolovny, stavba slavnostně otevřena r. 1905, projektant Ing. Ludvík Čížek z Prahy

Informace o jednotlivých stavbách:

F. D. Zenkl, „*Tricet let real. gymnasia táborského 1862-1892.*“ Tábor 1892.
 s. 6 – od r. 1856 měla reálka prostory v „nové nádherné budově školní“, byla provedena podle plánů c. k. stavitelského úředníka Štěpána Weisse, péčí purkmistra Jakuba Zeise“

Jan John, „*Budova c. k. státní české reálky v Táboře*“, Tábor 1907.

- s. 1 – obec měla povinnost postavit budovu pro školu
- s. 4 – na obecním pozemku zvaném „Krajská zahrada“, mezi starým a novým městem, tj. ve středu města, „Staveniště má zde ze všech stran volné světlo a čistý, čerstvý vzduch.“
- Podloží – kyprý nános, avšak pod ním skála bez spodních vod; vypracování plánů a rozpočtu - c. k. vrchnímu inženýrovi ministerstva vnitra, architektu Karlu Dondovi, který se zavázal i vrchnímu řízení stavby; 27. 7. 1904 – uděleno na schůzi obecního zastupitelstva stavební povolení
- stavitel: inženýr Vincenc Biebl – práce zednické, kamenické, nádenické, František Ješ z Tábora – práce kamenické, tesařské

- 12. 9. 1904 – započaty stavební práce, vyjmenování členové stavební komise
- 1904 – stavba do výše přízemní podlahy, 1905 – stavba provedená celá až na vnitřní zařízení, 1906 – dokončeny vnitřní práce, v červnu předána stavba reálce do užívání, státní kolaudace 27. 2. 1907, kolaudace ze str. města 28. 4. 1907
- jako první v říši prostor pro kapli a tělocvičnu sloučen do jednoho, který slouží i jako aula

s. 6 – popis budovy, jejího stylu a dispozice

kniha doprovázena fotografiemi interiéru i exteriéru, půdorysy podlaží

„**Památník na oslavu padesátiletého trvání c. k. gymnázia...1862-1912...**“ Tábor 1912.

s. 6 – 4. 10. 1862 – slavnostní otevření prvního školního roku reálného gymnázia a svěcení budovy

Karel Thir, „**Staré domy a rodiny táborské.**“ I. a II. Díl, Tábor 1920.

s. 28 – 1876-1878 – návrh radnice arch. Josef Niklas – snesena věžička, prostřední štít zaostřen, věž zvýšena, přidány čtyři věžičky do rohů a vysoká střecha, dále negotická okna a dveře

s. 57 – „čp. 3“ – 1894-95 – zbudovaná Spořitelna u kostela – s „*naparáděnou fasádou, ...kudrlinkovitého stylu činžáckého...*“ 1914 – Spořitelna odstranila původní fasádu a nahradila prostou, „ne však neuměleckou“ fasádou podle návrhu architekta Petříka

s. 91 – Záložna upravována architektem Dr. Petříkem

s. 626 – Záložna koupila sousední dům čp. 273 – chtěla nechat štít, ten se však zřítil, proto nahrazen novým při přestavbě domu pod dozorem Dr. Petříka

„**Pamětní spis spolku divadelních ochotníků v Táboře 1857-1887-1927.**“ Tábor.

s. 12 – staré městské divadlo bylo postaveno r. 1840 zásluhou MUDr. Jana Eiselta, krajského fyzika v Táboře

s. 15 – ochotníci zadali v r. 1882 pražskému architektovi Františku Buldrovi plány na rekonstrukci divadla

s. 23 – ve staré divadelní budově u býv. Městské brány se hrálo do r. 1886, 1887 bylo na jeho místě v Palackého třídě postaveno zásluhou obce táborské, ochotníků a zejména purkmistra Emanuela Zeise nové městské divadlo, s hledištěm pro 800 osob, divadlo projektoval architekt František Buldra z Prahy, postavil stavitel František Klier z Tábora, dekorace maloval pražský malíř R. Skála

s. 34 – bourání Pražské brány

„**Památník tělocvičné jednoty Sokol v Táboře 1883-1933.**“ Tábor 1933.

s. 29 – 1890 – konkurz na podání náčrtů, projektů na stavbu podáno 16, první cena nebyla přiručena, za nejlepší návrh byl považován od ing. Ludvíka Čížka, utvořeno Družstvo pro postavení tělocvičny

s. 43 – 1904 – započato se stavbou Sokolovny

s. 45 – kdo se finančně podílel na Sokolovně, 1906 stavba hotová – konaly se první šibřinky

Rudolf Klíma, „Stavební vývoj Tábora,“ in: „**Jihočeská technická práce.**“ Sborník SIA, České Budějovice 1938, s. 131-135.

s. 132 statistika počtu domů a obyv. od r. 1850, popis rozvoje stavebního ruchu

- s. 133 – tabulka – počet budov, bytů od r. 1918, výčet čísel popisných, u některých jsou uvedeny i názvy domů, které byly postaveny v letech 1918-1936
- s. 134 – výčet budov postavených od r. 1918, které nestavěla obec

Ivo Beneš, „Technická práce jižních Čech a jihočeští technici“, in: **Jihočeská technická práce**.“ Sborník SIA, České Budějovice 1938, s. 13-54.

- s. 31 – zemědělská škola – Tábor (akademie) 1902, sirotčinec v Táboře 1880
- s. 32 – 1883 – synagoga v Táboře od stavitele J. V. Staňka
- s. 33 – nová česká renesance – sokolovna v Táboře, reálka v Táboře od Ing. Douady 1903,
- s. 44 – obchodní škola v Táboře – J. Vejrych 1930, živnostenská škola v Táboře – J. Vejrych 1932, Masarykovy školy v Táboře – J. Vejrych 1929, pošta v Táboře – J. Vejrych, finanční úřad v Táboře řešící umístění na historickém náměstí
- s. 45 – nemocnice v Táboře 1938, spořitelna arch. J. Vejrych 1925, z krajinských výstav byla nejlépe vybavena Jihočeská výstava v Táboře r. 1929, projektovaná prof. Dr. Th. Petříkem a arch. Chomutovským, která navazovala na průkopnickou mladoboleslavskou výstavu prof. Krohy a dobrou výstavu pardubickou

„20 let architektury a výtvarného umění v jižních Čechách.“ České Budějovice 1965.

- s. X – montovaný skelet vyvinutý v n. p. Průmstav byl použit v Táboře a Sezimově Ústí
- s. XI – XII - seznam vystavených realizací arch. prací :
 - arch. František Šulc, KPÚ, Restaurace U Iva, Tábor, projekt 1950, realizace 1951
 - ing. arch. Stanislav Hanzal, KPÚ, 63 b. j., Distribuce, montovaný skelt, Sezimovo Ústí, projekt 1959, realizace 1963
 - ing. arch. Antonín Vachulka, PS, Zdravotní středisko, Sezimovo Ústí, projekt 1956, realizace 1959
 - arch. Vladimír Bublík, KPÚ, Internáty Silon, Sezimovo Ústí, projekt 1961, realizace 1963

„120 let ochotnického divadla v Táboře 1857-1977.“ Tábor.

- s. 6 – výprava od V. Horejce – hry „Skřivan a smršť“ hrané 39. roč. Jiráskově Hronova

Pavel Korčák a kol., **„Tábor.“** Tábor 1979.

- s. 125 – fotografie městského divadla, popisek – datace 1886-1887.
- Nestr. – kap. „Mezi dvěma světovými válkami“ a kap. „Socialistický rozvoj“- vyjmenované některé stavby postavené v daném období, plus připojené fotografie některých staveb, nejsou uvedeni autoři staveb ani jejich datace

„Třicet pět let výtvarného umění a architektury v jižních Čechách.“ České Budějovice 1985.

- s. 51 – montovaný průvlakový skelet s vestavěnou distribucí v přízemí se stavěl v Táboře, Sezimově Ústí
- Medailony architektů:
- s. 206 – Ing. arch. Oldřich Drahovzdal, ZDŠ Tábor – Pražské předměstí, ve spolupráci s ing. arch. Hanzalem a ing. arch. Frantou, sídliště Tábor – Náchod
- s. 208 – arch. Václav Drozda, rekonstrukce divadla v Táboře, smuteční síň v Táboře – spoluautor Ing. arch. Malec, sídliště Tábor – Písecká
- s. 218 – Ing. arch. Jan Franta, bytové objekty pro družstevní výstavbu v Sezimově Ústí
- s. 220 – Ing. arch. Stanislav Hanzal, obchodní středisko Astra Sezimovo Ústí, sídliště Tábor – Náchod

- s. 226 – Ing. arch. Otakar Jankovec – obchodní středisko sídliště Tábor – Písecká
s. 268 – Ing. arch. Bohuslav Štorch, učňovská škola v Táboře

„Zdravotnictví okresu Tábor.“ Tábor 1982.

- s. 2 – nová nemocnice uvedena do provozu 1939
s. 6 – pavilón interních oborů v OÚNZ v Táboře – 1982 zahájen zkušební provoz
s. 7 – fotografie pavilónu interních oborů v OÚNZ v Táboře
s. 8 – pavilón interních oborů v OÚNZ v Táboře – rozpis oddělení

„Táborský archiv.“ Sborník okresního archivu v Táboře, 1991, č. 3.

- s. 52-69 – Květa Kořalková, „Stavba sboru božích bojovníků v Táboře a její společenský význam.“ – s. 56 – 57 – pražští architekti Vejrych a Kabeš byli požádáni o ideový návrh a projekt sboru, informace, kde všude byl projekt otištěn apod., s. 58 – průběh stavby, s. 59 – popis stavby

„125 let střední zemědělské školy v Táboře.“ Tábor 1991.

- s. 10 a násl. – dějiny školy
s. 13 – budova školy – 1971-1976 – nová fasáda, vyměněna elektrická, vodovodní a topenářská instalace, přestavěn suterén – v něm zřízeny šatny, byt školníka, laboratoře ad., 1976 – na školním statku dokončena cvičná hala
s. 27 a 28 – botanická zahrada – správní budova – půdní vestavba prostor, původní skleník stržen
s. 33 a násl. – kap. „Výstavba v botanické zahradě“ – s. 34 – 1980 – rekonstrukce a nástavba provozní budovy

„100 let veřejné knihovny v Táboře.“ Tábor 1997.

- s. 22-23 – přestavba kina OKO pro účely knihovny

Jindřich Vybíral, **„Česká architektura na prahu moderní doby.“** Devatenáct esejů o devatenáctém století, Praha 2002.

- s. 283 – 1900 přizval stavitel T. Brdlík ke spolupráci na plánech vily pro Tábor F.-Bílka, stavba vyrostla záhy v zahradním předměstí za Bechyňskou branou, v Táboře první secesní stavba, štít – abstraktně stylizovaný motiv vosí hlavy – Archiv NG, fond F. Bílek. Soupis díla sestavený Bertou Mildovou – Bílkovou. Městský úřad v Táboře, spisovna odboru výstavby, č.p. 738.
s. 294 – v soupisu děl F. Bílka – plány táborského předměstí se sedícími psy – 1906
s. 295 – návrhy sborů církve československé pro Tábor z r. 1928

Pavel Vlček (ed.), **„Encyklopedie architektů, stavitelů, zedníků a kameníků v Čechách.“** Praha 2004.

- s. 499 – Theodor Petřík, ing. arch., doktor techniky, prof., * v Táboře, zemřel 1941, , bydlel na Hradčanech, jeho manželkou první architektka Milada Petříková – Pavlíková (*1895 v Táboře, zemř. 1985 v Praze, projekt celního úřadu v Dolní Vltavici 1926-1928), profesorem zemědělských staveb, po r. 1910 prováděl dostavbu nové budovy záložny (pozdější pošty) a úpravu jejích starších objektů v Táboře, 1914 projektoval vilu za Bechyňskou branou v Táboře, kt. postavila fa Šimůnek, Neumann v Táboře
s. 690 – Václav Vejrych, 1932 návrh na obchodní a pilařskou školu a okresní úřad v Táboře, skončil na děleném I. až II. místě

ČASOPISY:

Architektonický obzor. r. VIII, 1909 – rubrika Původní návrhy:

Rudolf K. arch. a stavitel v Táboře, Rodinné domy z vilové čtvrti v Táboře, skupiny 2 domků v Táboře, dělnický domek v Táboře, průvodní text, s. 7, 8, 12.

Architektonický obzor. r. X, 1911 – rubrika Původní články a návrhy:

Rudolf K. stavitel, Rodinné domy s malými byty v Táboře, s. 13, 14.

Architektonický obzor. r. XIV, 1915 – rubrika Původní články a návrhy:

Petrík Th. Dr. arch., Vila za Bechyňskou branou v Táboře, s. 100-102.

Architektonický obzor. r. XV, 1916 – rubrika Původní články a návrhy:

Kozák B., Návrh evangelického ref. kostela a fary v Táboře, s. 93 a 95.

Architektura ČSSR. r. XXVII, 1968 – Vajzr Miroslav, Hotel v Táboře, s. 432.

PRAMENY:

Plánová a písemná dokumentace:

- 1) archivy vlastníků staveb
- 2) archiv stavebního úřadu v Táboře

Základní informace

Bývalé okresní město, od 1.1.2003 obec s rozšířenou působností Tábor, leží v severovýchodní části Jihočeského kraje. Tábor je nejvýznamnějším sídlem v severní oblasti Jižních Čech a je jádrem aglomerace Tábor – Sezimovo Ústí - Planá nad Lužnicí. Město se dnes člení na 15 místních částí a 33 urbanistických obvodů. Urbanistický vývoj města Tábora ovlivnily zejména tři faktory: členitý terén, vodní plochy (řeka Lužnice, Tismenický potok, nádrž Jordán) a dopravní cesty (silniční a železniční trasy sever – jih a západ – východ).

Tábor je možno označit jako město s rozšířeným průmyslem strojírenským, elektrotechnickým, dřevozpracujícím, oděvním, polygrafickým, papírenským i potravinářským. Bývalý okres Tábor má hustou dopravní síť a město Tábor je významnou dopravní silniční i železniční křižovatkou. Dobrá dopravní dostupnost má velký význam pro kulturní a turistickou zájmovou činnost, napomáhá tomu i cenný památkový fond a vybudovaná zařízení pro rekreační a sportovně turistickou činnost. Historické jádro města tábora bylo prohlášeno 1961 za městskou památkovou rezervaci.

Významná data proměn města Tábora:

1270 – král Přemysl Otakar II. založil hrad a město nazvané Hradiště.

1277 - hrad a město Hradiště vyvrátili 1277 Vítkovci

14. stol. – postaven hrad Kotnov pány z Ústí (Sezimova)

1420 - po dobytí Husity bylo město Sezimovo Ústí - vzdálené asi 3 km od Tábora - vypáleno a obyvatelé se přemístili na ostrožnu, vymezenou řekou Lužnicí a Tismenickým potokem. Zde založili novou obec s názvem Hradiště hory Tábor, následně přejmenovanou na Tábor

1437 - Udělena Táboru městská práva.

15. století - vybudováno kamenné opevnění, začalo se s výstavbou kamenných domů kolem náměstí

1492 - Přehrazen Tismenický potok a vybudována údolní nádrž, která dostala jméno Jordán, a zásobovala historické jádro užitkovou vodou.

16. stol. - Město postihlo několik zhoubných požárů, při kterých byla poškozena jeho podstatná část.

1785 - Zavedeno první – josefínské – číslování domů.

1804 - Zavedeno druhé - staré - číslování domů. Tábor měl jen 2 místní části: Město a Předměstí. Domy v obou místních částech byly číslovány od čísla 1.

1830 - Zhotovena první katastrální mapa města 1 : 2880.

1855 - 1867 - V těchto letech byl Tábor krajským městem.

1871 - vybudování železnice - Tábořem projel první vlak na Prahu. Po té se nová zástavba postupně přesouvala k východu, k nádraží.

1872 - Založena společnost pro založení Nového města, tato však brzy zkrachovala a výstavba se značně zpozdila.

1880 - Vydána vyhláška O novém číslování domů, a označení jmen ulic v královském městě Táboře. Staré číslování domů bylo zrušeno a zavedeno nové, dodnes platné. Tábor měl stále jen dvě místní části - Město a Předměstí, číslování bylo pro obě městské části průběžné.

1880 - 1980 - Během těchto 100 let se město vyvíjí do dnešní podoby, postupně se rozšiřuje ze 2 na dnešních 15 místních částí s 33 urbanistickými obvody.

1888 - Zahájen provoz železnice na Jihlavu.

1889 - Zahájen provoz železnice na Písek.

1961 - Prohlášeno historické jádro města městskou památkovou rezervací.

1970 - 1980 - Dochází ve třech etapách dle tehdy platné Koncepce urbanizace k integraci města Tábořa se 14 samostatnými obcemi nebo osadami a vzniká Tábor dnešní podoby.

2003 - 31.12.2002 zaniká okres Tábor, od 1. ledna 2003 je území bývalého okresu rozděleno na 2 správní obvody s obecním úřadem, Tábor a Soběslav a 3 obcemi s rozšířenou působností na Tábořsku a 1 na Soběslavsku

Prameny:

O. Jankovec – Výběrový katalog urbanistických a stavebních proměn historické zóny města Tábořa, sborník 18, kap. 5.3 – Město Tábor 2002

Retrospektivní lexikon obcí ČSSR 1850 – 1970, FSÚ 1978

Všeobecná encyklopedie Diderot 1999- sv. 8, str. 10

Karel Thir – Staré domy a rodiny tábořské, 1920

Vybrané statistické údaje:

Uváděné údaje byly převzaty z výsledků celostátních sčítání.

	1869	1880	1921	1970	1980	2001
POČET OBYVATELSTVA						
Tábor – celé město	6717	7413	12900	21958	31867	36804
Tábor – jen místní část Tábor	6717	7413	12900	21958	24817	28726
POČET DOMŮ						
Tábor celé město	492	532	1139	3326	3708	4481
Tábor – jen místní část Tábor	492	532	1139	2205	2236	
ROZLOHA města Tábořa (ha)	953	953	953	953	6213	6213

Prameny

Retrospektivní lexikon obcí ČSSR 1850 – 1970, FSÚ 1978

Statistický lexikon obcí ČSSR 1982, FSÚ 1984

Předběžné výsledky sčítání lidu, domů a bytů 2001, ČSÚ 2001

Současné správní uspořádání obce Tábor

Od roku 1980 má Tábor 15 místních částí a 33 urbanistických obvodů.

místní část

urbanistický obvod

01 Tábor	01 Staré město
	02 Nové město
	03 Podhradí
	04 Pražské předměstí
	05 Pražské a Náchodské sídliště
	06 Marešův vrch
	07 Ústecké předměstí
	08 Průmyslová čtvrť
	09 Blanické předměstí
	10 Nemocnice
	11 Na Písecké
	12 Sídliště nad Lužnicí
	28 U hřbitova
	30 A Za Klokoty
02 Čelkovice	13 Čelkovice
	29 Babí hora
03 Větrovy	14 Větrovy
04 Horky	15 Staré Horky
	16 Nové Horky
05 Klokoty	17 Klokoty
	30 A Za Klokoty
06 Zahrádka	18 Zahrádka
07 Náchod	19 Náchod
	31 Malý Jordán
08 Čekanice	20 Čekanice
	32 V Lopatách
09 Hlinice	21 Hlinice
10 Záluží	22 Záluží
11 Smyslov	23 Smyslov
12 Měšice	24 Měšice
	33 Stříbrné Hutě
13 Zárybnická Lhota	25 Zárybnická Lhota
14 Stoklasná Lhota	26 Stoklasná Lhota
15 Všechov	27 Všechov

Pramen

Územní veřejná správa od 1. ledna 2003 aneb konec činnosti okresních úřadů – Kraj Jihočeský – MV ČR 2002

Urbanistický vývoj města, místní části

Urbanistický vývoj města Tábora ovlivnily zejména tři faktory: členitý terén, vodní plochy (řeka Lužnice, Tismenický potok, nádrž Jordán) a dopravní cesty (silniční a železniční trasy sever – jih a západ – východ).

Urbanistický obvod **01** – STARÉ MĚSTO

Území Starého města vymezuje zastavitelná plocha ostrožny. Od svého vzniku na začátku 15. století nedoznalo urbanistické utváření až do konce 19. století významnějších změn. Na přelomu 19. a 20. století dochází především k dopravním změnám, je přemístěn jediný vjezd do historického jádra, vzniká nová ulice – Palackého - s oboustrannou bytovou zástavbou. Právě tato nová zástavba dokládá náročnost terénu, domy se vstupy z Palackého ulice jsou třípodlažní, avšak zadní části mají více podlaží. Na konci 19. století je vybudována nová tangenciální komunikace kolem historického jádra - ulice Na parkánech.

Urbanistický obvod **02** - NOVÉ MĚSTO

Po nezdařeném pokusu, založit Nové město v roce 1872, až zavedení železniční dopravy přes Tábor uspíšilo realizaci záměru vybudovat tuto část. Vzniká nová výstavná ulice mezi nádražím a historickým jádrem s administrativními a obchodními službami, která je dodnes hlavní obchodní tepnou centra města.

Na jih od Jordánu vzniká kolonie dělnických přízemních řadových domků, patřících převážně dělníkům z nedaleké tabákové továrny. Současná prováděná modernizace poškozuje jednotný charakter této zástavby.

Budějovická ulice si zachovala dodnes význam průjezdné dopravní cesty, zakončené třemi nadjezdy železničních tratí, které dodnes komplikují na křižovatce do Českých Budějovic, Pelhřimova a Mladé Vožice. Na jižní straně území s terénním převýšením na 250 m přes 50m, vzniká obytná zástavba s krámkami nebo drobnými provozovny v přízemích.

Urbanistický obvod **03** - PODHRADÍ , s dřívějším názvem VILOVÁ ČTVRŤ

Od začátku 20. století zde vznikají vilky, v mnoha případech se secesními prvky. Dodatečné nevhodné stavební úpravy značně znehodnotily ucelený charakter zástavby.

Urbanistický obvod **04** - PRAŽSKÉ PŘEDMĚSTÍ

Ve třicátých letech minulého století se přesouvá výstavba za Jordánskou hráz. Významným impulsem byly zde umístěné nové kasárny a budování tzv. gážístických domů pro ubytování důstojníků. Dochází k velmi zdařilému urbanistickému založení zástavby vícepodlažních činžovních domů v kombinaci s jednopatrovými vilkami mezi dnešními ulicemi kpt. Jaroše a Bezručovou ulicí. Součástí obvodu je i údolní nádrž Jordán, která se stává rekreačním a sportovním centrem s postupně budovanými tělovýchovnými stavbami a sportovišti. Podél Jordánu vzniká urbanisticky zdařilá Kvapilova ulice s rodinnými domky.

Urbanistický obvod **05** - PRAŽSKÉ A NÁCHODSKÉ SÍDLIŠTĚ

Sídliště vzniklo v šedesátých letech minulého století na zelené louce jako soustředěná občanská a bytová výstavba.

Urbanistické obvody **06** - MAREDŮV VRCH a **07** - ÚSTECKÉ PŘEDMĚSTÍ

Masovější výstavba se zde datuje od dvacátých let minulého století, s původním jednotným názvem Ústecké předměstí. Následně bylo území rozděleno na dva obvody, dělicí hranici vytvořila železniční trať.

Zástavba Ústeckého předměstí pokračovala soustředěnou bytovou výstavbou až do šedesátých let, Maredův vrch má převážnou zástavbu rodinnými domy.

Roku 1929 zde byly postaveny 2 základní školy, které položily základ školskému areálu. Následovala průmyslová škola, odborné učiliště, internáty.

Urbanistický obvod **08** - PRŮMYSLOVÁ ČTVRTĚ

Tento obvod je ve východní části města, uspořádání značně ovlivnily možnosti zavlečkování. Výstavba je zde realizovaná od dvacátých let minulého století dle jasné koncepce. Některé průmyslové stavby je možno označit za architektonicky hodnotné.

Urbanistický obvod **09** - BLANICKÉ PŘEDMĚSTÍ.

Obvod leží mezi nádražím a průmyslovou čtvrtí, zástavba od roku 1930 vesměs drobnými, převážně řadovými rodinnými domky.

Urbanistický obvod **10** - NEMOCNICE

Druhá, tzv. nová nemocnice byla v Táboře postavena ve třicátých letech minulého století. Budovy však nestačily náročnému provozu a proto bylo rozhodnuto o přístavbě. Přístavbou je nová osmipodlažní budova. Nová budova působí rušivě ve vazbě na historické jádro a velmi nepříznivě ovlivňuje siluetu města při příjezdu od Písku.

Urbanistický obvod **11** – NA PÍSECKÉ (kasárny)

Kasárny byly postaveny ve třicátých letech minulého století, po zrušení posádky v Táboře se hledá náhradní využití

Urbanistický obvod **12** - SÍSLIŠTĚ NAD LUŽNICÍ .

Největší bytová výstavba v Táboře, realizovaná od roku 1980. Od Ústeckého předměstí byla oddělena volným zeleným pásem, který byl v roce 2004 využit pro výstavbu supermarketů.

Urbanistický obvod **28** - U HŘBITOVA

Je zde umístěn centrální městský hřbitov, po roce 1990 zde postaveny autosalony a stanice technické kontroly.

Urbanistický obvod **30** - ZA KLOKOTY B

Volná, nezastavěná plocha za urbanistickým obvodem – Pražské a Náchodské sídliště

Zástavba v Táboře je velmi kompaktní, jsou zde jen dva parky. V nejbližším okolí města jsou však snadno dosažitelné významné prostory s hodnotnou zelení pro krátkodobou rekreaci.

Dlouhodobý vývoj správních proměn místních částí města Tábora

Místní část **01 Tábor** byla vždy samostatným městem. Obec byla založena 1420.

Místní část **02 Čelkovice** je vedena v letech 1869 – 1910 pod označením CELKOVICE. Do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora, je samostatnou obcí v okrese Tábor. Obec byla založena 1307.

Místní část **03 Větrovy**, do roku 1920 s názvem VĚTROV. V roce 1850 je osadou obce Radimovice u Zelče, v roce 1869 osadou obce Libějice, v letech 1880 – 1890 osadou obce Radimovice, v letech 1900 – 1950 osadou Radimovice u Zelče, od roku 1961 do roku 1970, kdy se stává součástí Tábora, osadou obce Horky. Obec byla založena 1748

Místní část **04 Horky** je v roce 1850 samostatnou obcí, od roku 1869 osadou obce Čelkovice, ale v roce 1880 až do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora, samostatnou obcí v okrese Tábor. Obec byla založena 1554.

Místní část **05 Klokoty** byla samostatnou obcí v okrese Tábor až do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora. Obec byla založena v roce 1220.

Místní část **06 Zahrádka** je v roce 1850 samostatnou obcí, v letech 1869 – 1910 osadou obce Klokoty, v letech 1921 – 1950 opět samostatnou obcí, v roce 1961 do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora, osadou obce Klokoty. Obec byla založena 1379.

Místní část **07 Náchod** je v roce 1850 samostatnou obcí, v roce 1869 osadou obce Klokoty, ale v roce 1880 do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora, opět samostatnou obcí v okrese Tábor. Obec byla založena 1379.

Místní část **08 Čekanice** je do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora, samostatnou obcí. Obec byla založena 1370.

Místní část **09 Hlinice** je v roce 1850 samostatnou obcí, v letech 1869 – 1910 osadou obce Čekanice, v roce 1921 až do roku 1976, kdy se stává částí města Tábora, samostatnou obcí v okrese Tábor. Obec byla založena v roce 1387

Místní část **10 Záluží** se změněným názvem 1961 – 1970 Záluží u Tábora, byla až do roku 1970, kdy se stala částí města Tábora, osadou obce Měšice. Obec byla založena 1432.

Místní část **11 Smyslov** je v roce 1850 samostatnou obcí, v letech 1969 – 1900 osadou obce Dobronice, v letech 1910 – 1950 samostatnou obcí v okrese Tábor, v letech 1961 – 1970, kdy se stává částí Tábora, osadou obce Měšice. Obec byla založena 1384.

Místní část **12 Měšice** byla samostatnou obcí v okrese Tábor až do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora. Obec byla založena v roce 1370.

Místní část **13 Zárybničná Lhota** byla v roce 1850 samostatnou obcí, v roce 1869 je osadou obce Turovec, v roce 1880 až do roku 1876, kdy se stává částí města Tábora, samostatnou obcí. Obec byla založena 1391.

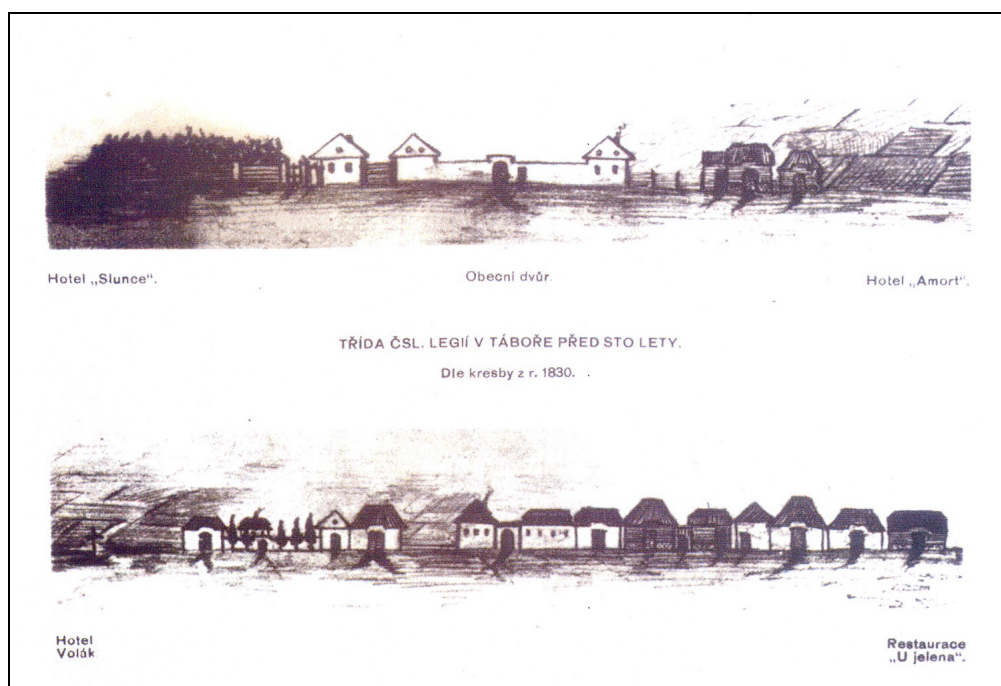
Místní část **14 Stoklasná Lhota** je v roce 1850 samostatnou obcí, v roce 1869 osadou obce Čekanice, ale v letech 1880 – 1950 opět samostatnou obcí v okrese Tábor, v roce 1961 opět osadou obce Čekanice, v roce 1970 samostatnou obcí v okrese Tábor až do roku 1980, kdy se stává částí města Tábora. Obec byla založena 1371.

Místní část **15 Všechov** je v roce 1850 samostatnou obcí, v letech 1869 – 1910 osadou obce Klokoty, v letech 1921 – 1950 osadou obce Zahrádka, od roku 1961 až do roku 1970, kdy se stává částí města Tábora, opět osadou obce Klokoty. Obec byla založena 1433.

Historické vyobrazení Tábora

Indikační skica historického jádra z r. 1830

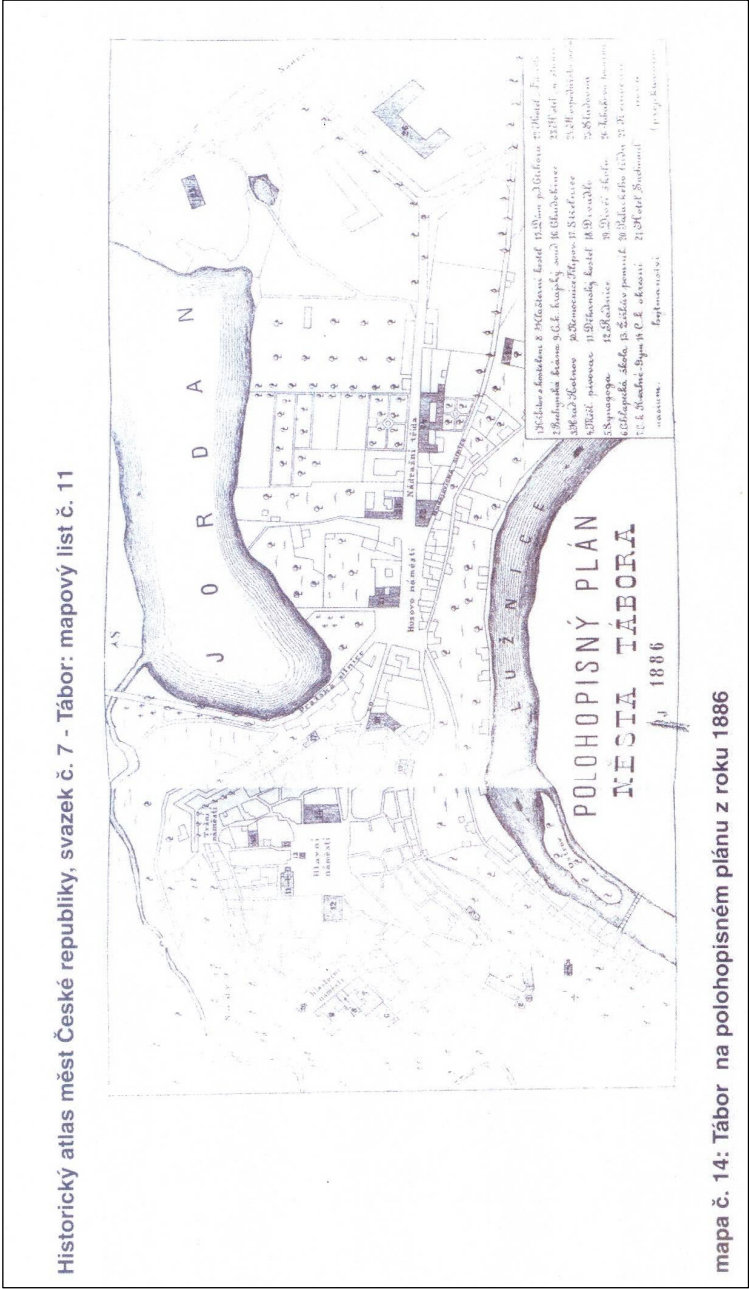
Panorama ul. 9. května z r. 1830

Historické vyobrazení Tábora

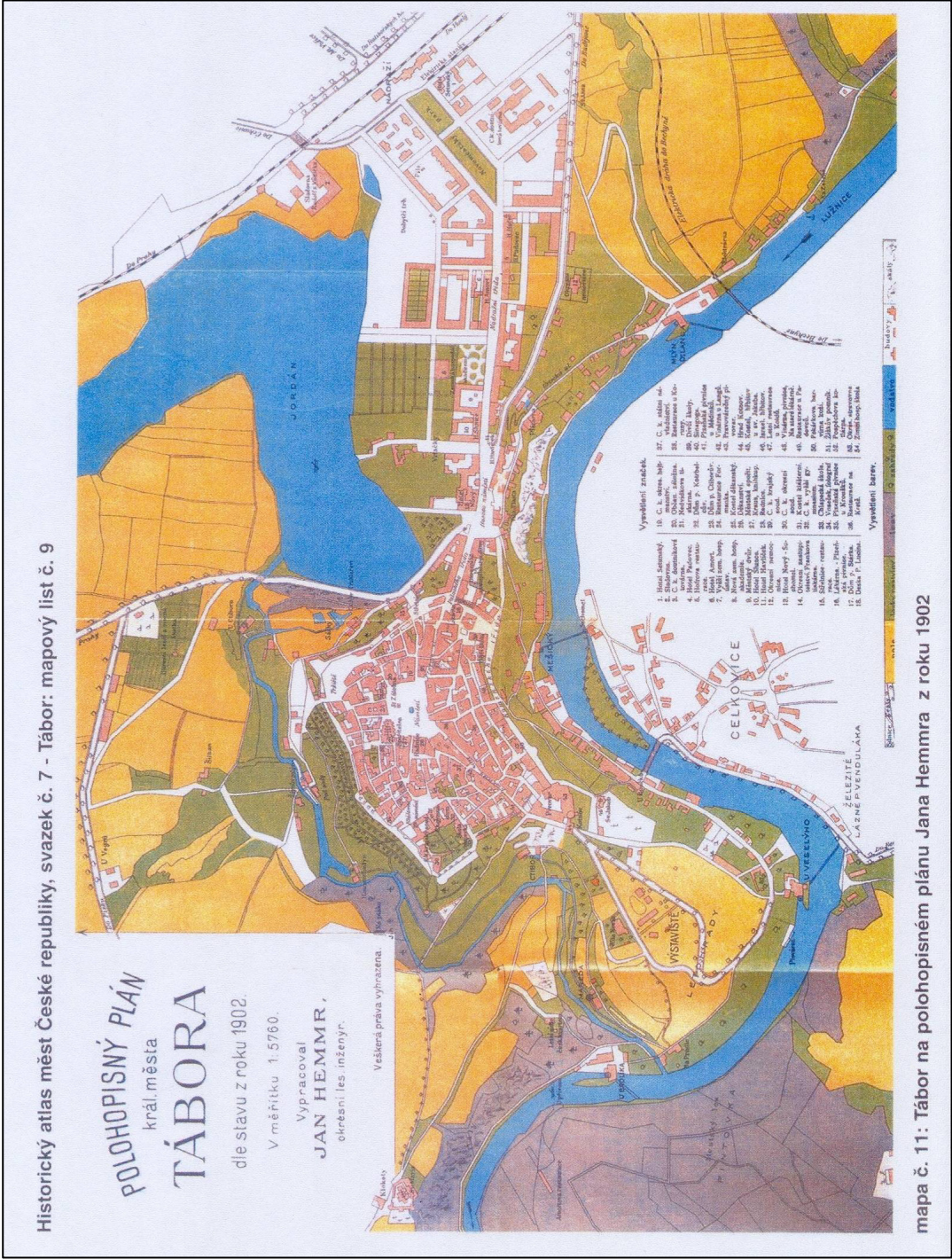
Mapa stabilního katastru z r. 1830

Historické vyobrazení Tábora

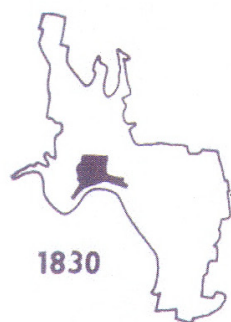
Polohopisný plán Tábora z r. 1886

Historické vyobrazení Tábora

Historické vyobrazení Tábora

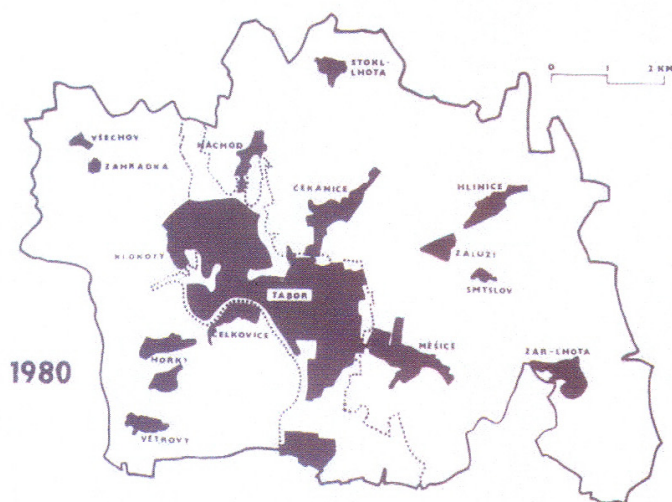

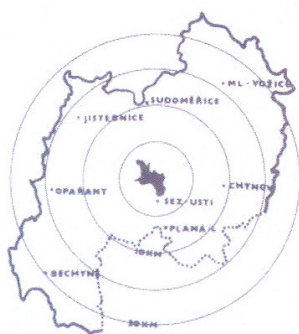
1830

1900

1980

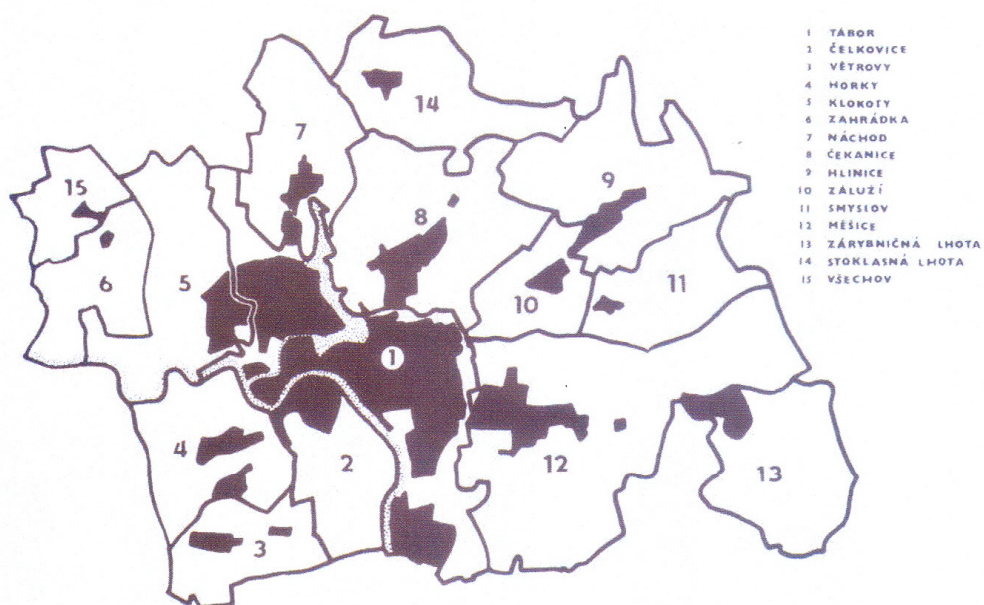
SPÁDOVÝ OBVOD MĚSTA TÁBORA

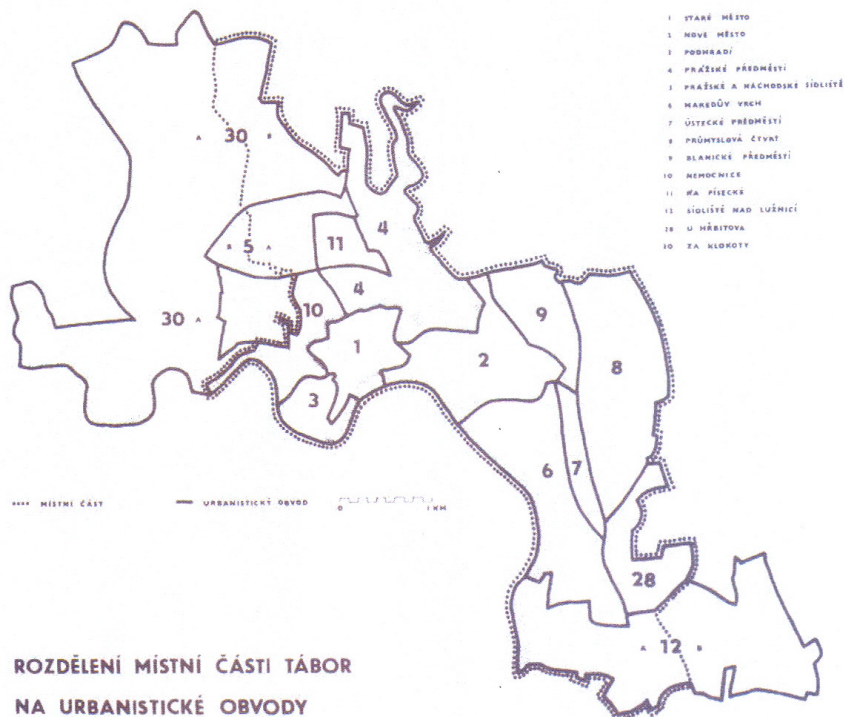
1970

VÝVOJ OSÍDLENÍ MĚSTA TÁBORA

Vývoj osídlení Tábora v letech 1830 – 1980, O. Jankovec, „Co možná o Táboře nevíte...“, nepublikováno.

ROZDĚLENÍ MĚSTA TÁBORA NA MÍSTNÍ ČÁSTI 0 1 2 KM

ROZDĚLENÍ MÍSTNÍ ČÁSTI TÁBOR
NA URBANISTICKÉ OBYVODY

Kopie z: O. Jankovec, „Co možná o Táboře nevíte...“, nepublikováno.

seznam objektů

1 - Husovo nám. čp. 2864

2 - Jiráskova čp. 1615

3 - Jiráskova čp. 1775

4 - Na Parkánech čp. 1623

5 - nám. Fr. Křížíka čp. 2881

6 - nám. Fr. Křížíka čp. 2840

7 - Soběslavská čp. 2502

8 - U střelnice čp. 236

9 - Vančurova čp. 2904

Město Tábor je zároveň s Českými Budějovicemi městem s největším výskytem kvalitních architektury v jižních Čechách. V Táboře jsou časté stavby, které bez časového prodloužení reagovaly na vývoj architektury v Čechách. Tato charakteristika platí i pro území sledované ve výzkumném úkolu v roce 2005. Zpracováno bylo téměř celé Nové Město a několik objektů ze Starého města, Podhradí, Nemocnice a Pražského předměstí. Podobu staveb na Novém a Starém městě a Podhradí ovlivnil i kopcovitý terén Tábora.

Ve sledovaném území se setkáváme jednak s historizující architekturou 19. století, která se zde objevuje od poslední čtvrtiny 19. století do prvního desetiletí 20. století. V letech 1885 -1887 zde bylo postaveno neobarokní divadlo podle projektu pražského architekta a stavitele Františka Buldry. Tato stavba je poměrně časným, hodnotným příkladem neobarokního stylu 19. století v Čechách. Neorenesance, která se ve sledovaném území objevuje na přelomu 19. a 20. století, formovala podobu domů v Ústecké ulici čp. 704, 490 a 637. V tomto stylu byly postaveny i dvě rozsáhlé stavby Sokolovna a c. k. česká reálka. Sokolovnu navrhl pražský architekt Ludvík Čížek v roce 1904, dokončená byla o rok později. Česká reálka byla dokončena v roce 1907 ve stylu české neorenesance, která se v jejím případě mírně mísí se secesí. Jejím architektem byl opět Pražan Karel Donda. Historizující styl se secesí mísí též na domě pro pana Gajdika ve Farského ulici čp. 888, který navrhnul tábořský stavitel Karel Rudolf v roce 1907. V tomto případě však již secese převládá.

Unikátním architektonickým dílem je secesní vila od Františka Bílky v Bechyňské čp. 738. František Bílek byl v roce 1900 přizván stavitelem T. Brdlíkem ke spolupráci na plánech vily. Místo rostlinné výzdoby je na ní užít stylizovaný motiv vosí hlavy, který se objevuje jednak na štítech vily a zároveň i na mřížích oken suterénu. Tato vila je jednou z prvních secesních vil v jižních Čechách, zároveň je i nejhodnotnějším příkladem stylu v tomto kraji.

Na počátku 20. let 20. století se v Táboře hojně rozšířil rondokubistický styl. Výrazným příkladem rondokubismu jsou domy v Tomkově ulici čp. 1239-1241 postavené v roce 1923. Tyto jsou údajně dílem neznámého pražského architekta.

Druhou unikátní stavbou je Obytný dům s garážemi pro K. J. Doležala v art-decovém stylu navržený tábořským stavitelem Karlem Rudolfem a postavený v roce 1928. Znaky art-deca spatřujeme v bizarní sochařské výzdobě jižního průčelí, či obloukových oknech, plastické výzdobě – výrazné římse a drobnému klasicizujícímu dekoru hlavic pilastrů rovněž tam. Stylové pojetí stavby je odlišné od české podoby dekorativní architektury – rondokubismu. Tím se stává stavba alespoň v jižních Čechách unikátem.

Výrazným projevem moderního neoklasicismu je budova Filiálky Národní banky československé v Táboře od pražských architektů Jindřich Freiwalda Jaroslava Böhma, postavená v letech 1928 – 1930. Funkcionalistickou stavbou, která se byla nucena vyrovnat s historickým kontextem Starého Města je budova finančních úřadů z roku 1935 od Václava Vejrycha. Tentýž architekt navrhl dvě puristické stavby, a to budovu Obchodní akademie v Jiráskově ulici a Okresního úřadu Na Parkánech. Ve stejném stylu byl postaven i Sbor Církve československé v Táboře, navržený pražskými architekty Václavem Vejrychem, Jaroslavem Kabešem a postavený v roce 1939. Ve stejném roce je dokončena stavba obecných domů, navržených naším předním architektem Evženem Linhartem. Podoba této stavby je určena architektonickým kontextem historického jádra.

Po druhé světové válce do roku 1989 byla architektura v Táboře stavěna jednak místním Stavoprojektem a dále specializovanými celostátními projektovými organizacemi. Výraznou osobností místního Stavoprojektu Sezimovo Ústí byl architekt Václav Drozda. Drozda je autorem stavby Internátu zemědělské školy v Tomkově ulici z let 1954 – 1957. Internát byl navržen ve stylu socialistického realizmu, v jehož podobě je již upuštěno od přímých citací historizujícího tvarosloví. V roce 1959 Drozda navrhl obytný soubor 97 bytových jednotek tzv. Pešinky. Architekt se tímto případě výborně vyrovnal s urbanistickým řešením situace příkrého svahu. V domech byly užity nové stavební technologie, dále bylo dbáno na nový bytový standard. I přes utilitárnost tehdejších staveb, dokázal Drozda vnést vyšší výtvarnou kvalitu do těchto staveb, a to architektonickým gestem – otevřených schodišť s přečnívající plochou střechou u obytných domů při Ústecké ulici. Drozda je i autorem přestavby Městského divadla. V rámci této přestavby vznikly Loosovské prostory s vysokou kvalitou uměleckořemeslného detailu, např. madla, kryty topení, obklady stěn atd. Další jeho vynikající stavbou je smuteční síň na okraji Tábora, která připomíná vliv Miese van der Rohe.

Dokladem vývoje poválečné architektury je experimentální panelový bytový dům na třídě Československé armády, který byl navržen Otakarem Jankovcem v roce 1960 a postaven v roce 1963. Tato stavba byla jednou z prvních svého druhu v jižních Čechách. Vyšší architektonické kvality má i hotel Palcát, postavený v roce 1978, navržený architektem Lopatou z Obchodního projektu Praha. Hodnotným architektonickým prvkem je výrazná kompozice hmot a práce s povrchy těchto hmot. Vrchní část stavby připomíná pásovými okny funkcionalismu. Objekt je příkladem hodnotné architektury své doby, která patrně odráží vývoj světové architektury. V pozdních 80. letech a na počátku 90. let 20. století byly realizovány stavby, které jsou svými masivními formami příznačné pro období poslední čtvrtiny 20. století. Některé z těchto staveb se řadí k postmodernímu stylu, jako je autobusové nádraží a integrovaný bytový dům.

Ukázkou rekonstrukce a dostavby památkově chráněného objektu v ryze soudobých formách je dům čp. 279 na Tržním náměstí. Dům byl postaven v roce 1984 podle projektu Rudolfa Schránila ze SÚRPMA. Ukázkou architektury navržené v 80. letech 20. století a realizované až o deset let později je integrovaný bytový dům v Táboře.

Další hodnotné stavby byly postaveny kolem poloviny 90. let 20. století. Českobudějovický ateliér A1 navrhl budovu Sběrného přepravního uzlu Tábor a pošty v roce 1994. Tato neofunkcionalistická stavba patří k nehodnotnějším ukázkám tohoto stylu v Čechách. Nejvýznamnější stavbou přesahující rámec celorepublikové úrovně je budova finančního úřadu na Bechyňské ulici navržená pražskými architekty Štorchem a Frantou. Velkorysá lapidární forma budovy je skvělým osobitým počinem, kterým byl vyřešen i požadavek reprezentativnosti tohoto objektu. Nejmladší vybranou stavbou je Transfuzní stanice navržená Zdeňkem Šimečkem v roce 1998. Stavbu se řadí k mírně nadprůměrné místní architektuře konce 90. let 20. století.

Do poloviny 20. století jsou hodnotnější stavby dílem především pražských architektů. Z místních se jeví jako nadprůměrný autor Karel Rudolf. V poválečné době je výraznou osobností místní architekt Václav Drozda. K experimentálním architektům se řadí Otakar Jankovec. V 90. letech 20. století se objevily hodnotné stavby navržené jak Jihočechy, tak pražskými architekty.

Řada ze zkoumaných objektů splňuje podmínky pro navržení stavby za nemovitou kulturní památku.